

JUBILEUMSPROGRAM

50 ÅR I ORD OCH BILD

1928 ~ 1978

* JUBILEUMSVECKANS PROGRAM *

17-22 April 1978

Måndag 17.30 - 18.00

Marschmusik genom innerstaden till
Kulturhusets utställningslokal

18.00 - 19.00

Invigning av utställning med bilder
och musikinstrument under 50 år.
Mässingsextett spelar musik från
"Sorglösa-brunns"-perioden

Tisdag 17.30 - 18.30

Musik på varuhus

Onsdag 18.00 - 19.00

Kulturhusets utställningslokal:

Blåsarkvintett med musik från

Haydn till Taube

Utställningen fortsätter

Torsdag 19.00 - 20.00

Kulturhusets hörsal
"Musik på bibliotek"

Fredag 18.00 - 19.00

Marschafton på Flanaden
Sista kvällen för utställningen
på Kulturhuset

Lördag 17.00

Vallhallaskolans aula
Jubileumskonsert med
Sonja Stjernquist som sångsolist
(se mittuppslaget)

Ändringar i programmet förbehålles

Många minnen är förknippade med musikanternas verksamhet under 50 år. Musikkårens styrelse beslutade att samla en del av materialet i en liten jubileumsskrift och visa bilder och instrument på en utställning under jubileumsveckan. Medlemmarna har lagt ner mycken möda inför jubiléet och speciellt bör omnämnas Nisse Holgerssons fina bilder. Olle Skantz har svarat för texten, och Sören Larsson har gjort lay-out till minnesskriften. I övrigt har naturligtvis styrelsen medverkat. Den består av Allan Eriksson, sekr, Lars Eriksson, kassör, Nils Holgersson, Sören Larsson och undertecknad ordförande

Lars Henricsson

Vi blickar tillbaka

Invigningar, hembygdsfester, demonstrationståg, kungabesök, otaliga är de tillfällen då en musikkår utgör ett naturligt, ja nästan självklart inslag i programmet. Fast det behöver inte alltid vara pompa och fest för att musikkåren skall låta höra sig. Kanske kan några jäktade snabbköpskunder stanna till och lyssna en stund på en gatukonsert en vanlig vardagskväll. Att gå ut med musiken - det är, bokstavligt talat, musikkårens uppgift. Oskarshamns musikkår har nu inlett sitt femtionde spelår och vid ett sådant jubileum känns det angeläget att blicka tillbaka och försöka kasta lite ljus över de förhållanden som rådde när den nya musikkåren bildades år 1928.

"Kamraterna" - föregångare till Oskarshamns Blåsorkester

Oskarshamns Blåsorkester

Inga tidningsnotiser vittnar i dag om att några musikanter våren 1928 bildade en ny musikkår: "Oskarshamns Blåsorkester". Det tycks ha varit så, att de här musikerna, tidigare medlemmar i de avsomnade musikkårer-na "Kamraterna", "Lyran" och "SGU", vid behov samlades för att spela tillsammans. Nu kom man överens om att träffas mera regelbundet och på det viset bilda en ensemble.

Eric Rapp ~ självskrivnen ledare

Om åsikterna kan gå något isär när det gäller Blåsorkesterns första samlingsplats och exakt datum för bildandet, så är dock alla eniga om en sak: den drivande kraften och den självskrivna ledaren för den nybildade blåsorkestern var Eric Rapp, en man som, från det han kom till staden 1913, under fem decennier kom att stå i centrum för Oskarshamns musikliv, och som ännu 1978 aktivt och engagerat tar del av musikutbudet. Med sitt musikaliska förflutna som stamanställd vid Artillerimusiken och med sin tidigare erfarenhet som musikalisk ledare, bl a för "Kamraterna", blev Eric Rapp den som man naturligt samlades omkring. Det måste ha varit ett mycket gott val, för med honom fick blåsorkestern en ledare som stod kvar på sin post - med ett kortare avbrott - ända till 1956.

Eric Rapp

Den första besättningen

Instrumentbesättningen i den nybildade ensemblen var två klarinetter, en ess-kornett, en B-kornett, en basun, en tenortuba, ett horn, bastuba och trummor. Några av Blåsorkesterns ursprungliga medlemmar kan ännu berätta om den allra första tiden:

Eric Rapp, som vid sidan av ledarskapet med stor framgång trakterade sin ess-kornett.

Axel Asph, klarinettist och hornist, verksam inom musikkåren till början av 60-talet.

Einar Sandberg, mycket aktiv både som trumslagare och styrelsemedlem, aldrig rädd för att inför stadens styresmän tala i musikårens sak. Drog sig tillbaka 1973.

Axel Asph

Einar Sandberg

Eric Wretling

Eric Wretling, "orkesterns mångårige Klockarför", (som han kallades i ett gammalt protokoll) den ende av de ursprungliga medlemmarna som fortfarande är aktiv musiker inom kåren. Numera håller han sig oftast till sin ventiltbasun, men han har också provat på både klarinett och althorn.

Bland de musikanter som var verksamma under den första tiden kan också nämnas Ankar Andersson, Fritz Andersson, Gustav Johansson, Erik Jonsson, Ivan Nilsson, Ivar Rosén och Rickard Rydberg.

Repertoaren

Man ville spela populära och lätt-samma melodier - bra musik, sådan som publiken kände igen och kunde tralla med i. Program från 30-tallets början visar att orkestern spände över ett brett register med operettpotpurrier, arrangemang av visor och trallar, wienervalser, romanser och naturligtvis marscher på programmet. För att repertoaren skulle innehålla riktigt moderna inslag kunde det hända att Eric Rapp tog sig till Alphyddan för att lyssna till musikkapellets version av de senaste slagdängorna. Sedan skrev han ett arrangemang för sin blåsorkester av den melodi som vann hans gillande.

Oskarshamns Blåsorkester Program

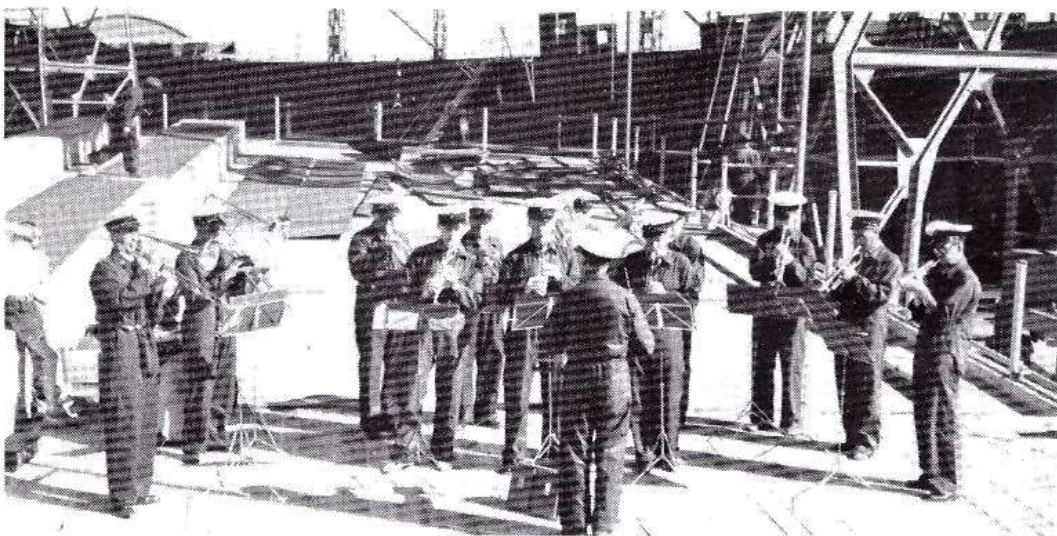
- 1 *Piv Aspera ad Astra, marsch*
- 2 *Potpurri ur Sköna Helena*
- 3 *An der schönen blauen Donau*
- 4 *Rosens Bild, romans*
- 5 *Smålandssången*
- 6 *Florentinermarsch*
- 7 *Potpurri ur Czardasfurstinnan*
- 8 *Am Meer (Schubert)*
- 9 *Man kan aldrig få för mycket, foxtrot*
- 10 *Alle Kameraden, marsch*

Konserten äger rum i Stadsparken

Knappa resurser

Den nya orkestern fick från början dra sig fram med knappa resurser. Pengar behövdes förstås till notinköp och andra omkostnader. Ibland kunde spelningarna inbringa ett litet arvode; ibland fick man lita till publikens generositet och gå runt med en mössa. Resultatet kunde bli en hel del småslantar, men kanske lika mycket byxknappar. När inga andra medel fanns, fick medlemmarna själva komma överens om att lägga 50 öre i veckan till den gemensamma kassan. Någon ekonomisk ersättning till ledare var det inte tal om. Medlemmarna fick förstås själva hålla sig med instrument, eller kanske låna av Eric Wretling, som en gång lyckades att för fem kronor komma över en hel låda med blåsinstrument. Där fanns kornett, horn, tuba och bas, visserligen gröna av årg men fullt användbara efter sakkunnig restaurering.

Uppskattade framträdanden

De blygsamma förhållandena under orkesterns första år hindrade inte att man snart vann goda resultat, och under Eric Rapps energiska och bestämda ledarskap utvecklades och förkovrades Oskarshamns Blåsorkester under 1930- och 40-talen. Musikkåren kom att bli en institution i staden och framträdde vid stapelavlöpningar, demonstrationer, bygdefester och många andra evenemang. Många Oskarshamnare minns säkert ännu med saknad hur man hälsade julen med blåsmusik vid granen på Lilla Torget och hur julen "blåstes ut" vid tjugondag Knut. På sommaren var det tradition att blåsorkestern medverkade vid midsommarfirandet vid Fredriksbergs herrgård, och ibland spelade man för passagerarna på ångaren Jarl vid färder till Blå Jungfrun eller Öland.

Inkallelser problem

Krigsåren blev besvärliga. Inkallelser gjorde att det inte alltid gick att hålla alla stämmor besatta. Men man fick hanka sig fram, utnyttja dem som fanns till hands eller låna musiker, antingen från andra kårer i staden eller utifrån, så verksamheten har aldrig legat nere under alla dessa femtio år.

Femtioalet glansperiod

Under årens lopp hade orkestermedlemmarnas antal växt och besättningen utökats så att man vid 40-talets slut hade tre klarinetter, två trumpeter, en ess-kornett, två basuner, en baryton, två horn, en bastuba och trummor. Nu kunde man också tänka sig att börja släppa in saxofoner i besättningen. Många anser att blåsorkestern upplevde en glansperiod på 1950-talet, såväl rent musikaliskt som i fråga om antalet framträdanden. I samband med festligheter i staden gjorde man t ex ett år 17 konserter på 20 dagar. Eric Rapp hade varit blåsorkesterns dirigent i sammanlagt mer än 25 år, då han år 1956 av åldersskäl avsåde sig ledarskapet. Att den nye ledaren, Åke Hedman, hade fått överta en kår med hög musikalisk standard fick man tillfälle att visa bl a vid den konsert som ingick i firandet av orkesterns 30-årsjubileum 1958.

MUSIKKÅRENS JU

Lördagen den 22 april 1978 kl. 17

Dirigent: Bert Nord

1. Italia, marsch Sam Rydberg
2. Sinfonia nr 2 J S Bach
3. Noak meets the Band arr. Lars Hay
4. Olles bästa, potpurri Olle Adolphson
arr. R Sjölin
5. Sonja sjunger
 - a) Det var dans bort i vägen Helfrid Lambert
 - b) Min kärlekssång ur Hvita Hästen... Ralph Benatzky
 - c) Det sker blott en gång H Heyman

Paus

BILEUMSKONSERT

00 i VALLHALLASKOLANS AULA

Gästsolist: Sonja Stjernquist

- Medaljutdelning, ev uppvaktningar -

6. Lustige musikanten, klarinettpolka Mainzer
7. Duke in Concert Duke Ellington
8. Sonja sjunger
 - a) Bill ur Teaterbåten Jerome Kern
 - b) Änglamark Evert Taube
9. Feelings poparr. J Gerby
10. I valstakt med Sylvain Jules Sylvain
sångsolist Sonja Stjernquist arr.R Sjölin
11. Under blågul fana Widqvist
arr. S O Walldorf

Staden hjälper till

Dagens musikkår får ekonomisk hjälp i form av ett kommunalt anslag. Även på andra sätt har staden under de gångna åren bidragit till att stödja verksamheten ekonomiskt. Så kunde t ex en delegation med Eric Rapp i spetsen år 1954 med ett kommunalt bidrag på 6000 kronor på fickan göra ett rejält inköp av instrument till orkestern. Det var samma år som Einar Sandberg övertog ordförandeskapet. Hans goda kontakter med stadens styresmän hade redan tidigare resulterat i att man bytte ut den gamla träplattformen i Stadsparken mot en mera ändamålsenlig musikestrad.

Vid mitten av sextiotalet tycks läget för musikkåren dock inte ha varit helt bekymmersfritt. De traditionsenliga inslagen i stadens musikkliv genomfördes under så gott som alla säsonger, men ledande stämmor saknades, och till råga på allt var det svårt att skaffa en permanent ledare till kåren. I början av 1968 såg det så dystert ut att styrelsen beslöt inställa alla framträdanden.

Situationen ljusnade emellertid på senvåren 1968. Repetitionerna inriktades nu på ett lockande mål: jubileumskonserten inför blåsorkesterns 40-årsfirande, som genomfördes i samarbete med Olofströms Musikkår och med tidigare ledare som gästdirigenter. Detta tillfälle blev en vändpunkt: ledarfrågan löstes så småningom, nya medlemmar värvades och man kunde se framtiden an med större tillförsikt.

Utlandsresor

På sjuttioatalet kunde Oskarshamns Musikkår, som man nu hade döpt om sig till, äntligen realisera de planer på utlandsresor som hade börjat diskuteras redan tjugo år tidigare. Tillsammans med Oskarshamns Manskör anträdde musikkåren den 23 maj 1974 en fyra dagars resa till Oskarshamns danska vänort Middelfart. Det blev en verkligt fin upplevelse för medlemmarna och deras anhöriga. I september 1976 fick musikkåren förtroendet att uppträda som Oskarshamns representanter vid en utställning i den holländska staden Meppel.

MUSIKKÅREN I DAG

För närvarande har Oskarshamns Musikkår 26 aktiva medlemmar. Läget är ganska gott. En intensiv verksamhet försiggår varje måndagskväll på de oftast välbesökta repetitionerna. Målsättningen för programvalet är i allt väsentligt densamma nu som i Blåsorkesterns barndom: ett brett register från det gamla beprövade till den moderna populärmusiken. Vi som är medlemmar i musikkåren tycker det är roligt att musicera, och vi hoppas att vi kan dela med oss av den glädjen till vår publik.

Oskarshamns Musikkår 1978

Övre raden från vänster: Nils Holgersson, kontrabas, Lars Eriksson, flöjt, klarinett, Lars Henricsson, ventilbasun, Henrik Wäreborn, klarinett, Sören Larsson, trumpet/esskornett, Raine Walve, slagverk, Pentti Manninen, klarinett, Ossian Friman, trumpet.

Mellersta raden: Kent Norrman, althorn, Bo Everling, altsax, Eero Suominen, klarinett, Allan Eriksson, altsax/klarinet, Christer Erlandsson, tenorsax, Bernt Ottosson, trumpet, Björn Nilsson, trombon, Olle Skantz, valthorn, Stefan Johansson, klarinett, Eric Wretling, ventilbasun.

Främre raden: Lennart Sabel, bas, Turiddi Vasta, klarinett, Susanne Nilsson, althorn, Bert Nord, dirigent, Ted Nicklasson, barytonsax.

På bilden saknas: Inga-Lill Ekendahl, altsax, Bernt Hagelin, trombon, Mikael Hildingsson, klarinett och Christian Blomberg, klarinett.

UNG I MUSIKKÅREN

Att kunna använda ett musikinstrument på ett sådant sätt att det kommer vackra toner ur det är förvisso svårt. Men efter några års träning fem ggr i veckan kan ingen få en att sluta spela "Bach goes to town" så att blommorna vissnar. Då är det hög tid att se sig om efter någonstans där man kan spela med andra och utvecklas än mer. Då kommer orkestern in i bilden. Men när man väl kommer dit och ska börja spela, möter man en del problem. Hemma i köket spelade man precis vad som föll en in, men här kommer en dirigent med i sammanhanget som tycker att man ska spela Triumfmarsch när man är som mest sugen på Elephant Walk. Oftast börjar man med en tredjestämman eller i värsta fall en som ingen annan vill ha, så det är inte i varje stycke som man får ställa sig upp och riva av ett solo och inkassera stormande applåder. Men det får ej förglömmas att det vore döden i grytan för orkestern om inte var och en, gammal som ung, första eller tredje stämman tog sitt fulla ansvar. Repetitionerna kan i början bli långa och slitsamma. Men allteftersom månaderna lider, går det bättre och bättre. Man känner en enorm tillfredsställelse, när man helt plötsligt klarar trettiotvåondelsnoterna som man inte hade väntat sig att reda ut förrän tidigast 1980. Och en vacker dag händer det att man får tillfälle att visa hur mycket man har tränat och slitit i alla år. Den musikaliska banan är oftast lång och svår. Alla kan inte sluta som soloklarinettister i Boston Philharmonica. Kanske är det bäst att vara en "vanlig människa" och ha en underbar hobby genom hela livet.

Henrik Wäreborn

ÖVNING GER FÄRDIGHET

SONJA STJERNQUIST

Vid musikkårens jubileumskonsert medverkar Sonja Stjernquist som sångsolist. Sonjas mångsidighet som artist - visor, operett, musicals - tilltalar alla åldrar. Hon kan framträda med bara pianist som ackompanjator men även med stor orkester. Under senare tid har hon bl a gjort stor succé med regionmusiken på olika platser i landet. Ett skäl till hennes framgång under åren är just att hon är den publiken vill ha - ambitiös, rutinerad och smittande glad.

BERT NORD

Bert Nord är musikkårens nuvarande dirigent och musikaliska ledare. Han har varit medlem i kåren alltsedan han 1966 kom hem från fyra år ombord på M/S Kungsholm. År 1972 fick han överta dirigentskapet i orkestern. "Som dirigent i orkestern" säger Bert Nord, "tycker jag instuderingen av nya arrangemang är den viktigaste uppgiften, där jag skall få min uppfattning att gälla. Metoden att nå ett bra resultat kan variera, men min ambition är att inte framföra ett stycke förrän det "sitter" ordentligt hos varje musiker". Hans största glädjeämne i det här jobbet är då han känner att han får kontakt och svar från hela orkestern, och den s a s sjunger samma känslor.

"Mina önsknings inför kommande säsong är att få glädja oskarshamnarna med musik från en vital 50-årig orkester", slutar Bert Nord.

DIRIGENTER

i Oskarshamns Musikkår

Eric Rapp	1928-1949, 1952-1956
Gunnar Njord	1950-1951
Åke Hedman	1957-1963
Ernst Rundgren	1963-1966
Ejve Franzén	1967-1968
Hans Rundgren	1968-1970
Gösta Eskemyr	1970-1972
Bert Nord	1972-

Pris 5,-